

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XIII. In Cisterciensis sepulchro, angelicae salutationis uerba
Ave Maria, aureis litteris candidissimo lilio in scripta reperiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

ligēter perpendēdorū; quae in toto uitae cursu admiserat. Quamobrē non sine intimo animi dolore antea vitam, si quid minus purē aut minus piē gesserat, desseuit; & triduō post extremum diem obiens, commigrauit ad meliorem uitā. Quis autē est itā stolidus, qui non censeat ab ipsa, cū templum illud in itinere adiuuit, tanto animi ardore eorum quae deliquerat, misericordiam fuisse imploratam ab immortali rege; ut immortale illud beneficium ad Dei, Virginiq. gloriam fuerit consecuta?

MIRAC. VIRG. XIII.

In Cisterciensis sepulchro, angelicae salutationis uerba AVE MARIA, aureis litteris cādidissimo lilio in scripta reperiuntur.

Eques Illustri genere ortus, magnisq. diuitijs affluens, diuino afflatu instinctus, ab ijs reb. secessit, quas pleriq. hominū maximis uotis exoptare, magniq. aestimare solent; ac se Cisterciensium ordini adstrinxit, licet autem spectatae esset probitatis ac pietatis, quā minimē dubijs signis indicarat, tantis opib., ac fortunis ultrō contemptis; litterarum tamen omnino erat imperitus. Eam rē Cistercienses iniquē, & aegrē ferentes, quod tantus uir perpetuo inter priuatos, famularesq. coenobitas, ob imperitiam connumerandus esset; illi litterarū magistrum compararunt, qui unū illud ageret, & omne studium, ac industriam in eo erudiendo poneret. Et si in ea re diu laborauit, periculumq. de eo magister fecit; ita tamen ille compertus est ἀδιδάκκαλος, ut ne
mi-

minimum quidem elementum potuerit condiscere. Quinimò eius memoriae nihil unquã insculpi potuit, praeter duo verba sanctitatis plena, AVE MARIA; quae semper stãs, sedens, ambulans, omni temporis momẽto in ore, atq. in aĩo fixa habebat. Quare quãdiu uixit, inter priuatos, qui alijs inseruiunt habitus est; cùm minime sacris ob litterarum imperitiã se immiscere; nec munere Sacerdotio fungi posset. Sed profectò, licet illustris esset, ac nobilissimus incredibili tamen animi submissione, ac mansuetudine excellabat, semper ea faciens, quae ab ordinis praefecto imperabantur. Neq. uerò ex illo quicquam audiebatur, praeter duo illa diuina, & Angelica uerba AVE MARIA; nec ex eius ore quicquã aliud manabat. Tandem cùm è corporis unculis euolasset, eius cadauer in sacratis septis, ubi ceteri sepeliebantur, piẽ conditum est. Mirifici autẽ candoris liliũ statim super sepulchro natum est, cuius singula folia aureis litteris inscripta, aurea, & sacrosancta Angelicae salutationis uerba ita indicabãt; ut faciliẽ ab omnib. legi, ac dignosci possent. Ea res incredibilem omnib. admirationẽ adtulit; illucq. accedens coenobij praefectus sanctis ceremonijs, sacrisq. ritib. & solemnib. supplicationib. prius institutis liliũ ibi diuinitus exortum, & editum collegit; quod in penitiorib. sacrarij locis sanctẽ reconditum, & piẽ adseruatum est. Acquidem, compertum fuit; eius radices intus in sancti uiri ore defixas fuisse. Quae enim in ore semper uiuens continuerat, & mortuo reperta sunt. Quis igitur non uideret, quantam illam secum sanctitatem, afferant; quae uitae ad nos afferendae prima initia fue-

rius

C 2 runt?

runt? quae primùm nobis, certissima laetitiae signa ostenderunt. Quare piè, & praeclare illi faciunt, qui saepius Virginis pedib. puoluti, suavisimis illis coelestis nuncij uerbis, ipsam salutant. Id ubi faciunt, altius animo perpendere, ac contemplari deberent; illis uerbis hominum generi uitam nunciatam fuisse, ac salutem; & inde nobis omnia bona fuisse parta.

MIRAC. VIRG. XLIIII.
Eques scelestissimus auidos inhiantis satanae manus effugit; quia quotidie Virginem salutabat.

Scelestissimus, & facinorosus. eques eò improbitatis peruenerat; ut, cum propè publicam uiam arcem haberet, noctu interceptos uiatores in eam intruderet, illos spolians, & quandoq. etiam trucidans. Verùm in eo consuetudo Virginis quotidie salutandae inualuerat; neq. ei tanti momenti occupatio accidere poterat, qua id intermitteretur, quod in more positum habebat. Quinimmo illud semper intima pietate, ac mira obseruàtia praestabat. Fortè illac transiens sanctus uir, qui peregrinè proficiscebatur, statim ab impijs illis sicarijs, uinculis perstrictus, in arcem, ut spoliaretur, coniectus est. Obsecrauit autem custodes, ut se ad equitem deducerent. Ea re impetrata, cùm iam in equitis conspectum prodijisset, illum rogauit; ut familiam suam omnem arcesseret, & illic coram se paullum sistere iuberet. Se. n. de Deo uerba facturum, salutaremq. concionem habiturum pollicebatur. Iam igitur familia aduenerat; domesticiq. audituri iussu equitis